

Матеріали і методи досліджень. Дослідження проводили на поголів'ї корів української чорно-рябої породи, масою тіла 500-600 кг, з середньою річною продуктивністю 3500-4000 кг молока і більше, які утримувались в господарствах Житомирської області. Дослідним тваринам вводили тканинний препарат «Фетоплацентат» у дозі 8 см³ на 100 кг маси тіла, який виготовлений з маток клінічно здорових корів 3–5-місячної тільності на кафедрі акушерства і хірургії Поліського національного університету за методикою академіка В. П. Філатова в модифікації професора Г. М. Калиновського. У ході досліджень використовували методи: клінічні, гінекологічні, акушерські, зоотехнічні та статистичні.

Результати досліджень. Використання «Фетоплацентату», до складу якого, крім гормонів (фолікулостимулюючого, лютеїнізуючого, естрадіолу та прогестерону), входять 11 мікро- та макроелементів, дозволило корегувати перебіг отелення і профілакувати затримання посліду у корів. В групі тварин, яким перед отеленням, згідно запропонованої схеми, вводили «Фетоплацентат», затримання посліду спостерігали у 10 % корів, а тривалість послідової стадії становила $5,1 \pm 0,32$ год. При цьому, застосування тканинного препарату сухостійним коровам зменшило індекс осіменіння до 1,4.

За нашими дослідженнями, застосування «Фетоплацентату» для корів, які протягом 60 діб не прийшли в охоту, прояв повноцінної стадії збудження статевого циклу реєстрували у 5 % корів після першого введення, 57 % – після другого, у 18 % – після третього і в 7 % корів – четвертого та п'ятого введення. Крім того, ефективність тканинної терапії підтверджена при атрофії або склерозі одного яєчника: достатньо 1-2 разового введення для того, щоб у корів проявилась статевая охота, а осіменіння закінчилося заплідненням.

У випадках німфоманії, при кістозній патології яєчників, 3–4 разове введення «Фетоплацентату» та масаж яєчників перед його використанням нормалізували перебіг статевого циклу і плідотворне осіменіння. При його застосуванні за хронічного перебігу ендометриту та персистентного жовтого тіла у 20 % корів-первісток його розсмоктування наставало протягом 14 діб, у 50 % – 18 діб та у 24 % тварин через 21 добу.

Отже, можна зробити **висновок**, що тканинний препарат «Фетоплацентат» володіє сильними терапевтичними властивостями, а його застосування сприяє формуванню морфофункціональних змін в статевих органах за симптоматичної форми неплідності корів.

УДК:619:616-002.2:636.8

КОМПЛЕКСНЕ ЛІКУВАННЯ КОТІВ ЗА ГНІЙНИХ РАН В УМОВАХ ВЕТЕРИНАРНОЇ КЛІНІКИ “4 ЛАПИ” МІСТО ЖОВТІ ВОДИ, ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Чумак В.О., к.в.н.. доцент, Спіцина Т.Л., к.в.н.. доцент, Копійка В.С., магістр,
vlada.kopiika@gmail.com

Дніпровський державний аграрно — економічний університет, місто Дніпро, Україна

Вступ: Всі рани поділяють на два види: випадкові і операційні. Випадкові рани впродовж 18-24 годин після нанесення є бактеріально — забрудненими, а більше ніж 24 години є інфікованими, там відбувається адаптація мікрофлори до середовища ран.

Рановий процес є складним комплексом біологічних реакцій організму, який розвивається у відповідь на пошкодження тканин та є направленим на регенерацію їх. Гнійне запалення також виконує велику роль біологічного захисту організму, яке направлено на лізис та звільнення від нежиттєздатних тканин із патологічного вогнища.

На сьогодні лікуванню гнійних ран відведено багато місця в літературі і не тільки. При пораненні котів одразу виникають ускладнення у вигляді гнійної мікрофлори в рані. Для

прискорення регенеративних процесів, треба ретельно обробити рану та призначити комплексне лікування. Лікування повинно бути не дорогим, дієвим та не складним у виконанні для господаря. Постійно треба знаходити лікарські препарати, які будуть виконувати ці завдання, тому це і стало **метою** нашого дослідження.

Завданням дослідження було: дослідити та порівняти ефективність комплексного лікування гнійних ран у котів за допомогою біологічно активної речовини гумінової природи “Гумілід” разом з загальноприйнятою методикою лікування.

Матеріал і методи досліджень: Дослідження проводилися в умовах ветеринарної клініки “4 лапи” міста Жовті Води, Дніпропетровської області на 438 тваринах, з різною патологією. Було сформовано 2 групи тварин по 5 голів в кожній групі. До відбору тварин в групи у них проводили копрологічне дослідження по методу Фюллеборна для виключення паразитарних хвороб. В групи тварини відбиралися різних порід, віку, статі. Котам обох груп відбирали пробі крові до вранішньої годівлі в один і той же час на першу та дев'яту добу лікування. Кров відбирали з внутрішньої поверхні стегна. Тваринам обох груп проводили загальні методи дослідження: опитування та розпитування, огляд (загальний та місцевий), пальпацію. Також проводили спеціальні та додаткові дослідження (визначення площі рани, зондування рани, визначення рН ранового ексудату, бактеріологічне дослідження, цитологічне дослідження ранових відбитків). Тваринам обох груп проводили повне чи часткове висічення змертвілих тканин на початку лікування та новокаїнову блокаду 0,5% розчином разом з антибіотиком. Тваринам контрольної групи призначали обробку рани 3% розчином перекису водню (однократно), та 2-х кратну обробку 1% розчином діамантового зеленого та змащування маззю “Левомеколь” патологічної ділянки. Тваринам дослідної групи застосовували також обробку рани 3% розчином перекису водню (однократно), з подальшим застосуванням внутрішньо розчину “Гумілід”(ТУ У15.7-00493675-004-2009) в кількості 5 мг на кг/маси по діючій речовині та ззовні мазі “Левомеколь”. Тваринам обох груп призначали антибіотикотерапію препаратом “Амоксицилін” 15% в дозі 1 мл на 10 кг маси тіла один раз в 48 годин, “Сульф -120” по 1/2 пігулці кожні 12 годин впродовж 5 діб, “Аміновіт” по 1 мл на 10 кг ваги впродовж 7 діб.

Результати досліджень і висновки: Нами було встановлено, що у котів гнійні рани зустрічалися у 67% випадків, і 33% - не гнійні дивись (рис. 1.)

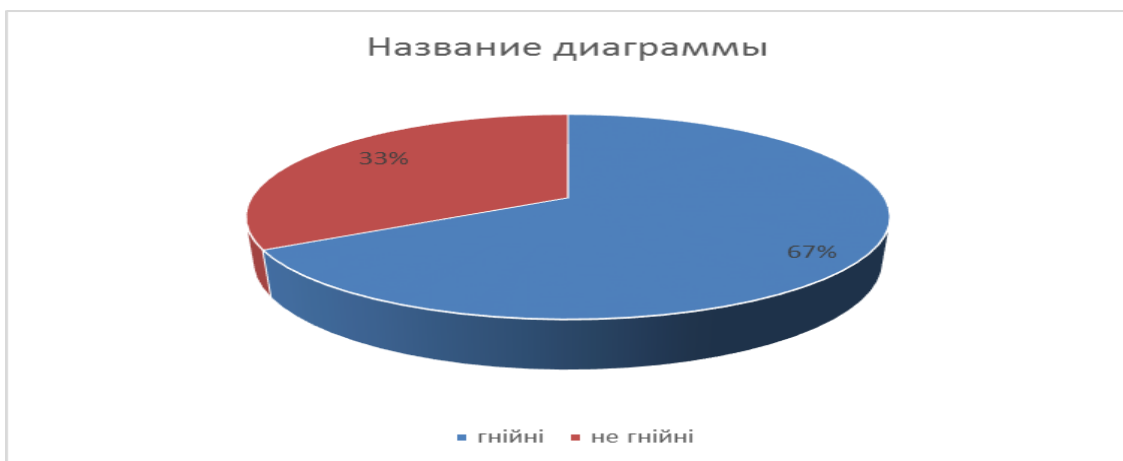

Рисунок 1. Відсоткове співвідношення ран у котів у місті Жовті Води

Також у тварин обох груп при дослідженні гнійного ексудату спостерігалися в переважній більшості випадків асоціації мікроорганізмів. Так в рановому вмістимому був високим відсоток стафілококів (75,7%) і стрептококів (54,3%), в 27,3% виділяли кишкову паличку.

У тварин дослідної групи одужання наступало в більш короткі строки порівняно з тваринами контрольної групи, що склало на 2 — 4 доби раніше, ніж у тварин контрольної групи. Одужання наступало на 12 — 14 добу у дослідних тварин. Та на 16 — 18 добу у тварин контрольної групи. Також гематологічні показники крові приходили в норму швидше ніж у тварин контрольної групи.

УДК: 619:116 - 085

КОРОТКА НОВОКАЇНОВА БЛОКАДА ЯК ЗАСІБ ЛІКУВАННЯ ВИПАДКОВИХ РАН З ЗАТРИМКОЮ ЗАГОЄННЯ

Ткач Є.В., магістрант, Самойлюк В.В., к. вет. н., доцент
samoluk1966@ukr.net

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, місто Дніпро, Україна

Вступ. Актуальність розробки і удосконалення методів лікування ран пов'язана з постійним зростанням травматизму, що у дрібних домашніх тварин є досить широко розповсюдженим. У собак можуть виникати закриті і відкриті травматичні ушкодження, зокрема рани. Особливо поширеними є випадкові рани. Їх лікування є однією з найважливіших проблем як ветеринарної хірургії. З кожним роком в арсеналі практикуючих лікарів ветеринарної медицини з'являються нові засоби і методи лікування, але ця проблема все ще є актуальною. Значною мірою це стосується тих ран, які тривалий час не загоюються

Мета – визначити ефективність короткої новокаїнової блокади з цефазоліном у комплексному лікуванні собак з випадковими ранами з затримкою загоєння.

Матеріал і методи досліджень. Тварин розділили на дві дослідні групи по 5 у кожній, лікування яких проводили за наступними схемами. В контрольній групі лікування проводили за наступною схемою : мазь Левомеколь двічі на день місцево, Амоксицилін 1 мл на 10 кг ваги підшкірно дві ін'єкції 1 раз в 48 годин. В дослідній групі крім вказаних вище препаратів застосовували патогенетичну терапію - новокаїнову блокаду: на 5 мл 0,5% новокаїну 0,5 г цефазоліну. Тканини нижче рани рясно просочували цим розчином. Здійснювали дві блокади 1 раз в 48 годин.

Індекс Попової, або швидкість загоєння рани, який виражають у відсотках, розраховували таким чином:

$$ПІ = (S - S_n) \times 100/S \times t$$

В цей час S – величина площі рани пид час попереднього вимірювання, S_n – величина площі рани на даний момент, t – кількість днів між першим і наступним вимірюванням.

Результати лікування оцінювалися за клінічною ефективністю місцевого застосування лікарських препаратів. В цей комплекс входили наступні показники: термін очищення рани; час появи грануляції; час появи епітелізації; індекс Попової у відсотковому вираженні.

Результати досліджень. Будь-яка випадкова рана є бактеріально забрудненою та інфікованою, особливо це стосується ран з розвитком гнійного запалення. Через відсутність ефективного лікування часто спостерігається суттєва затримка загоєння ран на 10-20 діб і навіть більше.

Проведені нами дослідження показали, що в контрольній та дослідній групах собак протягом першої доби місце поранення характеризувалося класичними ознаками запалення - набряк, гіперемія, болісність, що відповідає стадії судинних змін. В цей час відбувається чітка запальна демаркація вогнища враження, нежиттєздатних тканин, настає стадія відторгнення. Запалення характеризувалося розплавленням мертвих тканин з накопиченням в них гнійного ексудату. Характер цього ексудату мав свої особливості. Так, в контрольній